

NØVN

Minningarorð um abba mín Steinthór Djurhuus

Føddur: 23.11.1936 – andaðist: 03.08.2013

Tað er ikki altíð nemt, at búgva uttanlands, tá øll familjan býr í Føroyum, tað kemur ein serligur longsul á ein, ein longsul eftir sínum kærnu og tað er ei heldur altíð líka nemt at koma at vitja.

Tí gleddu vit okkum sera nógv, at koma at vitja abban. Vit høvdu nógv góðar dagar saman og vit vóru við til, at hátíðarhalda gullbrúðleypid hjá abbum og ommuni, sum var 21. juli og tað eru vit so sera glað og takksom fyri.

Tú var dementur, men fólk sum ikki kendu teg líka væl sum vit, høvdu kanska sagt at tú ikki var sjúkur ella ikki tóktist at verða sjúkur, tí at tú varð altíð líka glaður og blíður at tosa við.

3 aug. bert 14 dagar eftir gullbrúðleypid valdi tú, at fara foldum frá, men vit droyndu ikki um at tín tíð longu varð komin.

Tú var og er ein lívsjáltandi og umorganarfullur maður. Tú varð altíð glaður og sang altíð, man sá gleðina sum lýsti í eygu tínum, tá tú gleddist um okkurt og júst hesa gleðina hevði tú til øll tíni abbaðótturina Heidi, sum tú var so ótrúliga góður við.

Tá ið eg var yngri, plagdi eg oftani at sova niðri hjá tykkum, av tí at tað var mest um summarið, fekk eg tí navni summargesturin og her eru nógv góð minnir at minnast aftur á. Abbasonurin Steintór búið hjá tykkum og tað dæmdi tær sera væl og tú var so góður við hann. Tú upplivdi eisini at Steintór fekk skiparaprógvið í summari og tað var tú so fegin og stoltur um.

Tær dæmdi ógvuliga væl at arga ommuna minnst eg og hetta flentu vit altíð eftir, men um tú ikki var heilt væl fyri onkran dag segði tú altíð: "Maria, ogur bæði hava havt eitt gott lív saman og je eri góður við teg, minst til tað".

Nú vit fara at nærkast móti jóltíðum, renna nógv minnir fram fyri mær, tá vit plagdu at hjálpa tær at pynta húsið, garðin og jólatræið, tað var so sera hugnaligt, tú var sum eitt barn á jóllum.

Tá vit komu inná gátt hjá tær og ommuni og skuldu fara heim aftur, segði tú altíð: "Ring tá tú er komin niðan, so je veit at tú er komin heim í øllum góðum".

20. sept. kom Kjartan í verðina og tú gleddi teg, at síggja títt næsta langabbað, men hetta náddi tú tíverri ikki, men tú hevði verið og er ótrúliga góður við hann.

Takk fyri alt abbin, takk fyri at tú hevur ríkað okkara lív hvønn einasta dag.

Saknurin er stórur, tú er í okkara tonkum hvønn einasta dag.

Hvíl í friði.

Góði abbi tú skal vita,

At ongin er sum tú á fold

Í mínum hjarta pláss tú eigur

Til tey leggja meg í mold

Abbaðótturin

Legði Eystnes frá, svam tað bylgju blá

Í blóð uppá
tlaði sær at
njo í kjalar-
nds Brestis-
oy til Havn-
viðraði tað
so datt tað
niðurfyri.

DSEN
JENSKOV

haldi mær í

Sigmunds-
gra hava
fyri oyru-
nith úr Vági
álvu öldina.
ldur ikki so
ma hana um
róttaðragd,

, sum útinti

ið at svimja
n á molan í

minnst
óru ordini,
rlækni, sum
í báti, hepp-

skar svimj-
ið sagt, at
eirra annað

m minnst
aga, at hetta
era henni ó-
var hennara

Vágsgentan Hanna Smith varð landskend fyri eitt bragd, eingin hevur gjørt henni eftir. – Sjálv hevði eg aldrin funnið uppá hatta har, men yvirlæknin bleiv við og so læt eg meg yvirtalað, sigur hon. Her er hon avmyndað uppi í Hoyvík, við Eystnesi aftanfryi.

Hanna Smith deyð 92 ára gomul

Í 1943 framdi hon tað roysni at svimja av Eystnesi til Havnar

Hósdagin andaðist Hanna Smith, Keyppmannahavn, 92 ára gomul. Hanna var ættað úr Vági, hon var systir William Smith, listamálara, Ruth Smith, listamálara og Pola Smith, málarameistara.

Hanna, sum var barnleys, hevur búð í Danmark alt sítt vaksna lív, men sum ung fór hon til Havnar at læra til sjúkrasystir. Hon gjørdist kend í 1943, tá hon framdi tað bragd at svimja av Eystnesi í Eysturoy til Havnar - inn á Havnarvág.

Tað var Pauli Dahl, yvirlæknin, sum eggjaði henni at gera okkurt roysnið. Hann var – eins og Hanna – ættaður úr Vági. Tosað var um at svimja úr Nólsoy til Havnar, men tað helt Hanna ikki so nógv um, tí tann teinin hevði Mia Jacobsen av Glyvrum, sum giftist til Vágs – hon var mamma Ingeborg Vinther –

svomið frammanundan.

Fleiri bløð skrivaðu um hendingina:

Dagblaðið:

»Í gjár útinti frúgvinn Hanna Smith eitt roysninsbragd. Hon svam av Eystnesi til Havnar í 2 tímar og 50 minuttir. Hetta er ein teinur upp á 6.700 metrar (3,6 sjómíl).

So skjótt tíðindini frættist um Havnina streymaði fólkið út á brimgarðshøvdið at taka ímóti hesi reystu gentu, og fólkið fagnaði henni dúgliga.

Hanna Smith er ættað úr Vági og er sjúkrasystir á Landssjúkrahúsum.

Bláðstj. Knút Wang.«

Dimmalætting:

»Flot Svømmeprestation fra Østnæs til Thorshavn Den 21 årige Sygeplejeelev på Alexandrines Hospital

i Thorshavn, Frk. Hanna Smith fra Vaag, startede i Gaar Kl ca. 2. Em paa en Svømmetur fra Østnæs til Thorshavn. Strækningen er ca. 75 km, og Turen tog den energiske Svømmerske 2 Timer 50 Minutter – en ualmindelig smuk Præstation. Lægebaaden med Læger og Sygeplejersker ledsagede Frk. Smith, men ved Landstigningen ved Molen i Thors-havn viste den unge Dame ikke synderlige Tegn på Træthed. Hun havde klaret den lange Svømmetur med glans.«

Aftaná hevði Hans Andreas Djurhuus yrking um hendingina:

Drukku Skotadøgg,

skóru niður Fløgg,

góvu Stabbasteinum

banahøgg.

Legði Eystnes frá,

svam ta bylgju blá –
lendi ómóð inn á
Havnarvág.

Somu ólavsøku hevði onkur skorið Dannebrog niður úr flaggstongini á Løgtinginum. Merkið varð vundið á flaggstongina á Tinghúsvøllinum og Dannebrog í flaggstongina, sum var á suðurendanum á Løgtinginum. Dimmalætting kallaði hetta »en ualmindelig sjofel Handling«, sum ikki varð upplárað. Nógv tos hevur uttan iva verið um hendingina, sum Hans Andreas Djurhuus eisini umrøður í yrkingini.

Hanna Smith fer til gravar í dag klokkan 11 danska tíð úr Korsør Kirkegårds-kapel, Kærvej 2, DK-4220 Korsør. Til minnis um Hannu ber til at lata nýggja langhylinum í Vági eina peningagávu. Konta í Suðuroyar Sparikassa.